

παράθυρον καὶ ὑπερπηδήσαντα αὐτό. . . Οὐδὲν τούτων ἐν μόνον ἐνόμισεν, ὅτι ἐπέστρεφον οἱ δῆμοί του καὶ ὅτι θὰ ἔτρωγεν ἂν συγκατετίθετο νὰ φωνάξῃ μετ' αὐτῶν.

Καὶ διὰ τῆς δξείας φωνῆς του ἀνέκραξε δις, Ζήτω ἡ Κοινότης.

Βροχὴ σφαιρῶν ἐρρίφθη εἰς τὸ φυλακεῖον καὶ ὁ δυστυχὴς ὑπερωκεάνσιος ψιττακὸς ἔπεσε θύμα τῆς πείνης καὶ τῆς κοινότητος.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

ΑΘΗΝΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταβαῖο
καὶ θιμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν καὶ τὸ γένοιτο.
Ἡσιόδ. Ἔργ. καὶ Ἡμέρ. § 360.

Κατὰ πόσον αἱ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διαφόρους ἄλλους τῆς Ἀνατολῆς τόπους εὐρισκόμεναι χριστιανικαὶ ἐπιγραφαὶ μέχρι πρό τινων δεκάετηρίδων ἦσαν παρεημελημέναι, ἀποδεικνύει ἡ σμικρότης τοῦ χώρου, ὃν αὐταὶ κατέχουσιν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Boeckh καταρτισθείσῃ τῶν χριστιανικῶν ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν συλλογῇ (Corpus Inscriptionum Graecarum 1334 - 1862). Ἐπ' ἐσχάτων ὁμοῦ καὶ αἱ εἰς τὴν χριστιανικὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους περίδον ἀνήκουσαι ἐπιγραφαὶ ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν λογίων καὶ κατέστησαν τὸ ἀντικείμενον ἑξεπείνου ἐρεῦνης.

Ἐκ τῶν χριστιανικῶν δὲ τούτων ἑλλην. ἐπιγραφῶν πλείστας ὅσας ἀνεῦρον καὶ ἐδημοσίευσαν διὰ τύπων ὁ τε ἀείδιμος Κ. Πιττάκης ὁ Ἀθηναῖος καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου κ. Σ. Κουμκουρόδης. Οὐκ ὀλίγας δὲ ἔφερον εἰς φῶς καὶ ἄλλοι τινὲς εὐρωπαῖοί τε καὶ ἡμεδαποὶ εἰδικρινεῖς θιασῶται καὶ φίλοι τῶν σεμνῶν τούτων λειψάνων ἀποιχομένων χριστιανικῶν γενεῶν.

Φρονοῦμεν, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ παρκαδίδῃ τις εἰς λήθην τὸν πατέρα αὐτοῦ χάριν τοῦ πάππου. Ἀμφότεροι πρέπει ἐξ ἴσου νὰ τιμῶνται καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐλαθείας νὰ θεραπεύωνται. Καὶ ἡ χριστιανικὴ ἐποχὴ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους δέον νὰ ἐρευνᾶται μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας, οἷος καὶ ἡ κλασικὴ τῆς ἑλληνικῆς χώρας περίδος. Καθὼς δὲ ἡ ἐρευνα καὶ ἡ διάσωσις τῶν ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν κλασικὴν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐποχὴν πολλὰ μέχρι τοῦδε διεφώτισε σκοτεινὰ ἀντικείμενα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν βίον καθόλου τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, οὕτω καὶ ἡ ἀναζήτησις καὶ περιτυναγωγὴ τῶν ἐπιγραφῶν τῆς χρι-

στιανικής περιόδου πολλά ἐπαγγέλλεται νὰ διευκρινήσῃ ζητήματα ἀναφε-
ρόμενα εἰς τε τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλληνικῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας καὶ τὸν
θρησκευτικὸν βίον τῶν μακαρίων ἡμῶν προγόνων.

Ἐκ τῆς πεποιθήσεως δὲ ταύτης καὶ μόνης ὁρμώμενοι δημοσιεύομεν
πρὸς πόδας ἐπιγραφάς τινες χριστιανικὰς ἀποκειμένας μέχρι τοῦδε ἐν
Ἀκροπόλει ἀνεκδότους, ὡς καὶ τινες ἄλλαι νεωστὶ ὑφ' ἡμῶν ἀνκαλυ-
φθεῖσας ἐπὶ διαφόρων ἀρχαίων ἀθηναϊκῶν οἰκοδομημάτων.

1.

IC|XC
KY|MH

ΤΙΡΙΟΝ
ΕΙΩΔΝΝΗ
ΚΑΙ ΜΑΥΡΑΣ +

Κοιμητήριον
Ἰωάννου καὶ Μαύρας

Γέγραπται ἐπὶ πλακῶς Πεντελικοῦ μαρμάρου, ὕψους 0,41 μέτρ. γαλ-
λικοῦ καὶ πλάτους 0,14. Εὑρέθη κατὰ τὰς ἐν ἔτει 1877 ἐν τῷ Ἀσκλη-
πιεῖω γενομέναις ἀρχαιολογικῆς ἀνασκαφῆς καὶ ἀπόκειται ἔτι καὶ νῦν ἐν
τῷ αὐτῷ τόπῳ.

2.

+ ΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΕΛΛΑΔΙΟΥ
ΜΑΓΙΡΟΥ ΔΜΑ ΧΙΟΝΗΣ

Οἰκητήριον Ἑλλαδίου
Μαγείρου ἁμα Χιόνης

Γέγραπται ἐπὶ στήλης τετραγώνου μαρμάρου Πεντελικοῦ, ὕψους 1,05
καὶ πλάτους 0,14. Εὑρέθη καὶ αὕτη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, οἷον καὶ ἡ
ἀνωτέρω ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ, ἔνθα ἀπόκειται μέχρι τὴν σήμερον.

3.

+ ΚΥ[ΡΙΕ ΟΙ ΟΦΘΑΛ]ΜΟΙ
ΠΑΝΤΩ[Ν] ΕΙΣ ΣΕ ΕΛΠΙΖΟΥ-
CIN Κ[ΑΙ] CΥ ΔΙΔΩC ΤΗΝ ΤΡΟ-
ΦΗΝ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ]

Κύ[ριε οἱ ὀφθαλ]μοὶ πάν-
τω[ν] εἰς σὲ ἐλπίζουσι καὶ
σύ δίδως τὴν τροφήν αὐ-
τῶν ἐν εὐκαιρίᾳ].

..... ΤΩΝ [ΔΓΔ]ΠΟΝΤΩΝ ΤΟΝ
ΚΥΡΙΟ[N].....

..... Τῶν [ἀγα]πόντων
τὸν Κύριον[ν].....

Ἀμφότεραι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται φέρονται γεγραμμέναι ἐπὶ τῶν τεσσά-
τμος ΣΤ' 1. — Ἰανουάριος 1882.

ρων κρασπέδων τετραγώνου πλακὸς ἐκ μαρμάρου Πεντελικοῦ, εὑρεθείσθαι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, οἷον καὶ αἱ προηγούμεναι. Ἡ πλῆξ δὲ αὕτη, ὡς ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐγκεχαρκαγμένων γραφικῶν λογίων (ψαλμ. ρμδ' 16, 45' 11) εἰκάζομεν, ὑπῆρχεν ἐντετοιχισμένη ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου ἐστιατορίου κοινοβιακοῦ τινος ἰδρύματος, ἢ πτωχοτροφείου, κειμένου κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐν τῷ χώρῳ τοῦ Ἀσκληπείου.

4

ΜΝΗΜΑ
ΔΙΔΥΜΟΥ

Μνημα
Διδύμου

Γέγραπται ἐπὶ πλακὸς μαρμάρου Πεντελικοῦ ὕψους 0,50 καὶ πλάτους 0,18. Εὑρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, οἷον καὶ αἱ ἀνωτέρω, ἐν ταῖς τοῦ Ἀσκληπείου ἀρχαιολογικαῖς ἀνασκαφαῖς. Ἀπόκειται δὲ νῦν εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς κάτω εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως παρὰ τὸ φυλακεῖον τῶν Ἀπομάχων.

5

† ΚΥΜΗΤΗΡΙΟΝ
[ΕΙ]ΡΗΝΕΟΥ

Κοιμητήριον
[Εἰ]ρηναίου.

Γέγραπται ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελικοῦ ὕψους 0,25 καὶ πλάτους 0,20. Εὑρέθη ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ χρόνῳ, οἷον καὶ αἱ ἀνωτέρω. Νῦν δὲ ἀπόκειται ἐν τῷ παρὰ τὴν κάτω εἰσοδὸν τῆς Ἀκροπόλεως προσωρινῷ Μουσείῳ τῶν τοῦ Ἀσκληπείου ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν.

6.

ΚΥΜΗΤΗΡΙΟΝ
[ΙΕΡΩ]ΝΥΜΟΥ
ΕΩΝΙΟΝ

Κοιμητήριον
[Ἰερω]νύμου
αἰώνιον

Γέγραπται ἐπὶ πλακὸς λίθου Ἡμηττίου ὕψους 0,57 καὶ πλάτους 0,29. Ἀπόκειται νῦν εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ παρὰ τὴν κάτω εἰσοδὸν τῆς Ἀκροπόλεως κειμένου φυλακείου τῶν Ἀπομάχων. Ὁ χρόνος δὲ καθὼς καὶ ὁ τόπος τῆς εὑρέσεως τῆς ἐπιθυμβίου ταύτης πλακὸς ἀγνοεῖται.

7.

ΟΥΤ[Ο]Σ ΒΑΣ-	ΟΥΤ[Ο]Σ ΚΩΣΤ[ΑΝΤΙΑΣ]
ΚΑΝ[ΕΙΟΥ]	Γ[ΥΝΑΙΚΟΣ] Α[ΥΤΟΥ]

Οὗτ[ο]ς βασκαν[είου] Οὗτ[ο]ς Κωνστ[αντίας] γ[υναικός] α[υτοῦ]

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Ὑμηττίου. Ἐκ τοῦ σκαίου δὲ καὶ ἀτέχνου σχήματος τῶν γραμμάτων εἰκάζεται, ὅτι ἡ ἐπιτύμβιος αὕτη ἐπιγραφή ἀνήκει εἰς τοὺς ὑστέρους χρόνους τῆς Βυζαντικῆς ἐποχῆς καὶ ἰδίως τοῦ Γ' ἢ ΙΑ' αἰῶνος. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ δις ἀπκντᾶ ἡ λέξις «οὗτος» συμπεριλαμβάνεται, ὅτι ἡ πλάξ αὕτη ἐκάλυπτε διπλοῦν τάφον συζύγων χωριζόμενον διὰ κτιστοῦ διαφράγματος. Τὰ ἐν τῷ 6' στίχῳ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς πλακῶς φερόμενα γράμματα Γ καὶ Δ συνεπληρώσαμεν, τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῆς λέξεως «Γυναικὸς», τὸ δὲ δεύτερον διὰ τῆς λέξεως «Αὐτοῦ». Ποῦ εὗρέθη ἡ πλάξ αὕτη, καὶ πότε, οὐδεὶς γινώσκει. Ἀπόκειται δὲ νῦν εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ φυλακείου τῶν Ἀπομάχων, παρὰ τὸν βόρειον τοῖχον τοῦ Μουσείου ἐν ᾧ ὑπάρχουσι κατατεθειμένοι αἱ τοῦ Ἀσκληπείου ἀρχαιολογικαὶ συλλογαί.

8.

ΚΟ[ΙΜΗΤΗΡΙΟΝ]
ΓΟΥ[ΡΙΑ ΚΑΙ]
ΝΕ[ΛΟΥ]
ΤΩΔΕ

Κο[ιμητήριον]
Γου[ρία καὶ]
Νεῖ[λου]
τῷδε

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Ὑμηττίου. Ποῦ καὶ πότε εὗρέθη ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀγνοεῖται. Ἀπόκειται δὲ νῦν ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς τῇ ἀριστερᾷ τῷ εἰσερχομένῳ αἰθούσῃ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

9

[ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΝ]
[ΔΙΜΙ]ΛΙΑΝΟΥ

[Κοιμητήριον]
[Δίμι]λιανοῦ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελικοῦ. Ἡ ἐν τῷ 6' στίχῳ φερομένη λέξις πιθανὸν νὰ ᾔηνε καὶ τὸ ὄνομα «Στυλιανός». Ἡμεῖς ἐνταῦθα συνεπληρώσαμεν «Δίμιλιανός» καθ' ὅσον τὸ ὄνομα τοῦτο, ἔνεκεν τοῦ περὶ τῶν Ἀθηνῶν καιμένου ναοῦ τοῦ ἁγίου Δίμιλιανοῦ, φαίνεται νὰ ᾔητο κατὰ τὴν βυζαντικὴν ἐποχὴν ἐν μεγίστῃ παρὰ τῷ λαῷ χρήσει. Ἀπόκειται δὲ ἡ πλάξ ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ τοῦ εἰρημένου ἀρχαιολογικοῦ μουσείου.

10.

[ΜΝΗΣΘΗΤΙ ΤΟΥ ΔΟΥ]ΛΟΥ Ε[ΟΥ] [Μνήσθητι τοῦ δού]λου σ[ου]
ΟΔΕ ΚΥ[ΡΙΕ]
[ΕΝ ΤΗ ΒΑ]ΣΙΛΕΙΑ ΣΟΥ

ὦδε Κύ[ριε]
ἐν τῇ βα[σιλείᾳ σου]

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος λίθου Πεντελικού. Ποῦ καὶ πότε εὑρέθη τυγχάνει ὅλως ἀγνωστον. Ἀπόκειται νῦν ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀρχαιολογικοῦ μουσείου.

11.

ΕΝΕΝΚΕ[ΤΕ]
ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

Ἐνέγκετε τῷ Κυρίῳ
[δόξαν καὶ τιμὴν]

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελικού. Οὐδεὶς γινώσκει τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς εὑρέσεως τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. Καθ' ἃ δὲ ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς πλακῶς ταύτης ἐγκεχαρταγμένου ῥητοῦ τῆς Ἀγίας Γραφῆς (ψαλμ. κη', 1) εἰκάζομεν, αὕτη ὑπῆρχεν ἐντετοιχισμένη ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου ἐκκλησίᾳς τινὸς κειμένης ἐν τῇ Ἀκροπόλει. Ἡ πλάξ δὲ αὕτη ἀπόκειται νῦν ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ τοῦ ἄνωθι μνημονευθέντος ἀρχαιολογικοῦ μουσείου.

12.

Ο ΕΥΤΕΛ[Η]Σ

Ὁ εὐτε[λή]ς

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου πεντελικού, καὶ ἀπόκειται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, οἷον καὶ ἡ ἀνωτέρω. Ποῖσι δὲ λέξεις ἐλλείπουσιν ἐκ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς, καθὼς καὶ ἂν αὕτη ἦναι ἐπιτάχιος ἢ μὴ, δὲν γινώσκουμεν. Καὶ ἡ πλάξ αὕτη ἀπόκειται ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ τοῦ εἰρημένου μουσείου.

13.

[ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΝ]
ΔΗΜΗΤΡΙ[ΟΥ]
ΚΑΙ ΚΩ[ΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ]
ΔΟΤ . . .

[Κοιμητήριον]
Δημητρί[ου] καὶ
Κωνσταντίνου
Δοτ. . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Ὑμηττίου. Ἀγνοεῖται δὲ ὁ τε χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς εὑρέσεως αὐτῆς. Νῦν δὲ ἀπόκειται ἐν τῇ β' πρὸς τῇ ἀριστερᾷ τῷ εἰσερχομένῳ αἰθούσῃ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀρχαιολογικοῦ μουσείου. Πιθανῶς δὲ τὸ ἐν τῷ δ' στίχῳ ΔΟΤ νὰ ἦνε ΤΟΔ[Ε] κατ' ἀναγραμματισμόν.

14

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑ/ΔΟΗΝΟ[Ν] Γεώργιος Μητρο[πολίτης] Ἀθηνῶ[ν]

Γέγραπται ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τῆς παρὰ τὰ προπύλαια κειμένης πινακοθήκης. Ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρχιερατευσάντων εἰσὶν ἡμῖν γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γεώργιος» τέσσαρες Μητροπολίται· α'. ὁ ἀπὸ τοῦ ἔτους 914—922 ἐπισκοπήσας. β'. ὁ ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου Μιχαὴλ τοῦ

Χρυσοβέργη ἀρχιερατεύσας, ὅστις ἀπαντᾷ ἐν τῇ ἐν Κων]πόλει κατὰ Σωτηρίου τοῦ Παντευγένου γενομένη Συνόδῳ (1145—1160). γ'. ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1180 ἀκμάσας Γεώργιος ὁ Ξηρὸς, καὶ δ'. ὁ προκατόχος Μιχαὴλ Ἀχομινάτου τοῦ Χωνιάτου Μητροπολίτης Γεώργιος ὁ Βαύρζης, ὅστις ἐτελεύτησε τῷ 1190. Ἐκ τῶν τεσσάρων δὲ τούτων μητροπολιτῶν, πολὺ πιθανὴν γὰρ ἀνήκει ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιγραφὴ εἰς τὸν πρῶτον, ἢ καὶ εἰς ἄλλον προγενέστερον αὐτοῦ Ἱερόκλην, καθ' ὅσον καὶ ἡ γραφὴ εἶναι ὅλως ἐξαιρετικὴ καὶ ἀτάσθαλος καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων τυγχάνει πᾶντῃ ἀτεχνον. Καθόλου ὁμως παράδοξον ὁ εἰς θν ἀνήκει ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη Μητροπολίτης Γεώργιος γὰρ εἶναι ὁ πρῶτος τῶν Ἀθηνῶν Ἀρχιεπίσκοπος ὁ κατοικήσας ἐν τῇ παρὰ τὴν προπύλαια πινυκοθήκῃ, ἣτις διετέλεσεν ἐπισκοπικὴ κατοικία μέχρι τῶς ἀλώσεως τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων (1240).

15

† Εκτίσθη ο [ντος των] ασωμάτων Πεσκαλίου
ετει ζ' πε εν μηνι δεκεμβριου α'

Γέγραπται ἐπὶ μιᾷ τῶν πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἀδριανείου γυμνασίου ἰδρυμένων στηλῶν ἐνθα ὑπῆρχεν ὁ πρὸ ἐτῶν καταδαφισθεὶς ναὸς τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν. Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων εἶναι σύμμετρον καὶ ὁ τρόπος τῆς τούτων γραφῆς κανονικός. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δὲ τούτης γίνεται ἡμῖν γνωστὸν τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐκτίσθη ὁ ἱερὸς οὗτος ναὸς, καθὼς καὶ τὸ ἐπώνυμον αὐτοῦ. Διὰ τῆς ἐπωνυμίας δὲ «Πεσκαλίου» ἠθέλησε φαίνεται ὁ τὴν ἐπιγραφὴν τούτην ἐγχαράξας γὰρ σημεῖον ἢ τὴν ὀνομασίαν τῆς θέσεως τούτης, ἢ τὸ ἐπώνυμον τοῦ κτήτορος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ναοῦ.

16

† KY[PIE BO[ΗΘΕΙ] ΤΩ C ωΔΟΥΛΩ
ΤΑΡΑΣ Ιω ΗΓΟΥΜΕΝΩ
Κ[ΔΙ ΙΕΡΕΩC]

Κύ[ριε] βο[ήθει] τῷ σῷ
δούλῳ Ταρσίῳ ἡγουμένῳ
καὶ ἱερεῖ

Γέγραπται 0,42 ἔνωθεν τοῦ κυματίου τοῦ στυλοβάτου τοῦ αὐτοῦ κίονος ἐφ' οὗ ἀνγκινώσκεται καὶ ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφὴ. Ἡ ἐν τῷ γ' στίχῳ τελευταία λέξις ΙΕΡΕΩC εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἐρθραμένη καὶ μόνον τὸ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς C διακρίνεται. Ποῖος δὲ εἶναι ὁ μνημονευόμενος οὗτος ἡγούμενος Ταράσιος, ὡς καὶ ποῖαι εἰσὶν αἱ πρὸς τὸν ναὸν τῶν Ἀσωμάτων σχέσεις τοῦ κληρικοῦ τούτου τυγχάνει ὅλως ἄγνωστον. Πολὺ δὲ πιθανὸν ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἡγούμενος γὰρ εὐηργέτησε τὸν ἱερὸν τοῦτον ναὸν, κληροδοτήσας αὐτῷ κτήματα, ἢ συνδραμὼν αὐτῷ δι' ἄλλων ἀφιερωμάτων.

Πανάρετος Κωνσταντινίδης Ἀρχιεπίσκοπος Μεσσηνίας.